

"HAPPY BIRTHDAY, DEAR WEBSTER!"

מישפחת סולארס (נינה, סטיב, בתו, בלתו, נכדתו ובנו) והכלב לא וראיתי לו חברקונגורס.

לארס. נינה סבבה יחפה ושירתה את כולנו. סטיב הראה לי תמונות בחברתם של גדולי-עולם, כמו פידל קסטרו וקורי אקינו. לפתע קראה נינה לכולנו. היא הציבה עוגת-ענק, והכל פצחו בשירה עליזה: "יומולדת שמה, ובסטר!" אחרי-כך חתכה נינה את העוגה, ולפתע קטעה את ניתוחיו הפוליטיים של בעלה. "סטיב, הנה הפרוסה של ובסטר. הוא יאכל רק מידך..." לפני שהספקתי להתאושש, נכנס במרוצה כלב יפהפה, כישכש בעליזות בזנבו, ניגש לחברה-הקור נגוס והתחיל לנגוס מהעוגה. זה היה ובסטר.

לפני שלושה חודשים קיבלתי הזמנת-מתע לבני תו הכפרי של אחד מחברי-הקונגורס הבכירים ביו-תר, סטיב סולארס. ההזמנה היתה לברביקיו, לכבוד "יום-הולדתו של ובסטר". סביב הבריכה בגינתו של סולארס סבבו בני-מישפחה וכמה מהעילית של החברה בווינגטון. עשינו "סמול-טוק" פוליטי. כולנו היינו במיטב מחלצותינו. בן-יוני ואני הרגשנו שלא בנוח מפני שהזמנה נחתה עלינו לפתע-פתאום, ולא היתה בידינו שום מתנה עבור ובסטר. התר-השימחה, אגב, לא נראה במקום, ולא ידעתי מי הוא. משהחשיך, נכנסנו לביתם של נינה וסטיב סו-

מה, מעורבת, שותפה אמיתית. אני מת-ייעץ עימה רבות, היא מתלווה אלי. אני מאוד מתגאה בה. ודאי שהייתי רוצה להיות כסופי-שבוע עימה ועם הילדים. מכיוון שאסתי תי ואני משתפים פעולה בינינו, נפגעו בעיקר הילדים, והיו קורבן-ענק להקריב, מבחיר גבוה מאוד שלם. אבל אני זוכר שכנער רציני לעשות משהו מורעיל בחיי. כסף לא היה לי חשוב, אבל רציני לעשות משהו, להיות מישהו. לולא הייתי פוליטיקאי? בוודאי שהייתי עיתונאי, בעל-טור. הייתי נוסע ברחבי העולם, פוגש אנשים מפורסמים, ישן במלונות-פאר ומציע את דיי-עוטי — איך לתקן את העולם.

עליהן, לכבוש. צריך עוד כלי-כך עבה במישחק הזה: פחדים נוספים? אני מפתח ללכת ברחובות מסויימים בווינגטון ובניו-יורק, כשמתחילה לרדת חשיכה. לא הייתי מתגנב לטייל לבדי בסנטראל פארק בלילה... לעומת זאת, בכיירות ירו כי והחטיאו. כן, הייתי באפריקה, בג'ונגלים. היו לי שם סצינות כשהייתי כלי-כך עצבני, שהצטרפתי מרוב פחד. אני משתדל להתנהג באופן נורמלי: לצעוד צעד-צעד ולהזיז מהסכנה. להיות בתפקיד — זה לוקח הרבה זמן, זה מאוד קשה. זה הפריע בעיקר לחייה-המישפחה שלי. יש לי אשה חכ-

שני, שום רגש של תיסכול לא מריץ אותי למישרה אחרת. אני מרגיש שכלל שאני משרת יותר שנים בקונגורס, הניסיון שלי וקשריי מתרחבים, אבל אם יוצרו אפשרויות לקידום... האם אני מפתח ליוזם? את מרבית על הפחד מכישלון? אני לא אוהב להפ-סיד. אני לא פוחד מסיכון, אבל לא אקפוז סתם-כך להרפתקה. למעשה, אני תומך בהרבה יוזמות שנכשלו. נכון, זה לא כמו כישלון אישי. לעיר תים רחוקות אני רווקא נכשל. אם אני ממש מאמין במטרה — אני בהחלט מוכן לכך. החיים, כך למדתי מניסיון, נמשכים, ויש מטרות חדשות להסתער

מנהיגים ברחבי העולם. האם אני נפגשתי עם ערפאת? לא: מדוע? מפני שאני לא חושב שיהיה זה נכון מצדדי לפגוש אותו. נוח לי יותר שאחרים יפגשו... אם יבקש פגישה עימי? אסרב, לא אפגוש אותו. עמדתי בסיכסוך הישראלי-פלסטיני? ני? אני מקווה שהוא ייפתר. אני חושב שארצות-הברית צריכה להביא את שני הצדדים למשאומתן ישר. אני גמיש בכל הנוגע ל"איך" זה ייעשה, אבל כסופו של דבר שני הצדדים צריכים

עתי לפיליפינים. זה אירע אחרי שבוע לה נורה, ובאתי להביע את הנחומיי. קורי הגיעה אז לפיליפינים מאר-צות-הברית. מאוחר יותר אכן לחמתי למען עריכת חקירה נגד השליט הקור, פרדיננד מרקוס. הסיבה היא שמר-קוס לא גנב מיליונים, אלא מיליאר-דים. הפיליפינים היא ארץ ענייה. אם אפשר יהיה לאתר כסף זה, תחת שיהיה מונח בכנקים שווייציים או מוסקע בניו-יורק — כדאי להחזירו לפילי-פינים ולעזור לעניים. מרקוס ואשתו גנבו מעיוורים, מאנשים רעבים ללחם.

עם קסטרו דיברנו במשך תשע שעות ועישנו סיגרים...

לשבת ולדבר זה עם זה. אי-אפשר להשיג שלום בשלטר-חוק. האם על ארצות-הברית להכיר במי-דינה הפלסטינית שהוכרזה באלג'יר? אני לא חושב שארצות-הברית צריכה להכיר במדינות בירדניות, שאינן קיי-מות בפועל. זה לא היה נכון מצדנו. אנחנו לא מכירים במדינות קיימות, או מדוע שנתחיל להכיר במדינות לא-קיימות?

● פחדים: "עורי הצטמרר בגינגל..."

מה הלאה? אני שמח היכן שאני נמצא. כן, אני מודה שאני שאפתן. אחרת לא הייתי מגיע לשום מקום. מצד

* בי 1981 השתתף סולארס בטירה בריסית בקבוצת-דין סטורה על השלום הישראלי-ערבי. יחד עם נציג אש"ף. עיצאם אל-סרפאוו, אורי אבנר ומרין אים אירופיים. הופעתו בכנס עם אש"ף וחשבה או כמעשה חריג ונועז.

מהו ההבדל בין התערבות בענייני-הפנימיים של הפיליפינים ושל ישראל (מיהו יהודי)? זה לא נכון שיש לי בעייה עם יהדותי, או שאני רגשני או מבולבל יותר כענייני ישראל. אילו ראש-משלת-ישראל היה גונב, חל-לה, מיליארדים — הייתי עושה הכל כדי להעמידו לדין על מעשיו. אבל אילו היו מתחילים בפיליפינים לר-על "מיהו פיליפיני" — מה זה ענייני? זה כאמת לא קשור להיותי יהודי.

● הסיכסוך הערבי-ישראלי: "צריכים לדבר זה עם זה..."

א הייתי מופתע מכך שכמה יהודים פגשו את אסר ערפאת בסטרו-קולם. רבים פגשו את ערפאת, ואחרים ייפגשו עימו. אני לא מתרגש. כך שק בוצת יהודים או לא-יהודים נפגש עם

מיהו יהודי?

איך אפשר לשוחח עם חבר-קונגורס בכיר, ממר-צא יהודי, מבלי להתניחם לצור-השעה? סולארס נראה יותר נלהב לתאר את נפלאות הפיליפינים ואת קסמיו של פידל קסטרו, מנהיג קובה, מאשר לשקוע בביצה הטובענית המכונה "מיהו יהודי".

● מהי עמדתך כבעיית-הבעיות של העם היהודי כרגע?

זהו עניין שהישראלים חייבים לתפור אותו בעצמם. אני באמת מקווה שזה ייפתר מבלי ליצור פירוד בין ישראל לבין הפזורה. אסור שזה יקרה.

● ביהודי, אתה מוטרד מזה?

ביהודי אני יכול להבין מדוע הקהילה היהודית בארצות-הברית מטרדת מהסוגיה. אני מוטרד מאוד מהחיכוך בין ישראל לבין הפזורה, אבל מכיוון שאינני חושב שאני חכם כשלמה המלך, אינני מתיימר לדעת כיצד לחלק את הילד כך שכולם יהיו מרוצים ויושג צדק. אני רק יכול לקוות.

● "מיהו יהודי" העלה מחדש את בעיית הזהות הכפולה של יהודים, אזרחי ארצות-הברית. איך הית מגדיר את עצמך קודם-לכל?

— יהודי או אמריקאי? אני מגדיר עצמי כאמריקאי וכיהודי. איזה יהודי? יהודי קונסרוטיבי. אבל זהותי כיהודי חזקה יותר מאשר זהותי כיהודי קונסרוטיבי. עד שהתעורר הוויכוח האדי-

רון, הקדשתי יותר מחשבה למה שאומרת לי היהדות מאשר להגדרות. בעיקרון אני חושב שניתן לפתור את הבעייה האקטואלית על-ידי כך שרובים לא אורתודוכסיים ימשיכו לבצע גזירות ושאר הליכים מחוץ לישראל.

● זמה באשר לגרים שיעלו ארצה? ובכן, צריך למצוא פיתרון באיוושהי ררך. הייכים להיות מאוד גמישים בנושא ולקבוע יוצאים-מהכלל. אבל שוב — אלה נושאים הפנימיים של מדינת-ישראל.

● אתה מייצג בקונגורס את ברוקלין (רובע בעיר ניו-יורק), איזור-בחירה המכיל כ-200 אלף יהודים. למימסד היהודי יש תלונות על הצבעותיך בכמה נושאים הקשורים בישראל. ראשית, אני חבר בקונגורס האמריקאי ולא בכנסת-ישראל.

אבל אני יכול לומר, ללא חשש, שאין הרבה חברים בקונגורס התומכים בישראל יותר ממני. אלא מה? לא תמיד אני מתואם עם המימסד היהודי, ואולי לכן יש להם טענות כלפיי. יש אולי חברי-קונגורס חביבים וחברותיים יותר ממני כלפי ישראל, אבל הרקורד שלי מצביע על פעולות כשטח.

● למשל?

תמכתי בסיוע כספי לישראל. תמכתי בכך שארצות-הברית תאיים לפרוש מהאום אם ישראל תורחק משם אי-פעם. יצאתי בחריפות נגד מישלוח מטוסי אף-15 לערב-הסעודית. מילאתי תפקיד-מפתח בסיוע ליהודים באיראן, כסוריה, ברוסיה. רוצה עוד? אבל נכון, לא תמיד הריעצתי עם המימסד היהודי.

עם אקינו

אילו ראש ממשלת-ישראל גנב מיליארדים...